

Resolució 449/2020, de 27 d'agost**Número d'expedient de la reclamació:** 314/2020**Administració reclamada:** Departament d'Interior**Informació reclamada:** Còpia de les agendes del Conseller i del Secretari general d'Interior.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: Cal distingir entre agenda oficial o pública i agenda publicada o subjecta a l'obligació de publicitat activa; l'agenda pública o l'agenda oficial íntegra és la que consigna la totalitat de compromisos o actuacions del càrrec públic en exercici de les seves funcions com a tal càrrec (visites rebudes, visites fetes, trobades amb la premsa, assistència al Parlament, reunions, entrevistes, etc); amb tota seguretat, el gabinet, l'oficina o la secretaria de l'alt càrrec (especialment si es tracta d'un Conseller o d'un Secretari General) porta al dia i deu conservar una agenda detallada que preveu i deixa constància dels compromisos diaris de l'alt càrrec en qüestió; l'agenda publicada dels alts càrrecs és aquella part de la seva agenda oficial o pública que ha de ser publicada al web institucional respectiu, en compliment d'obligacions legals. L'agenda pública íntegra dels alts càrrecs, en els termes que la defineixen els paràgrafs anteriors, si existeix en poder de l'Administració, és informació pública, de manera que, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals que puguin justificar-ne la denegació; aquest dret d'accés s'ha de considerar reforçat quan la persona reclamant és periodista professional, com és el cas que ens ocupa, perquè llavors al dret d'accés a la informació pública garantit per l'LTAIPBG cal afegir-hi el dret constitucional a la informació, essencial en tota societat democràtica. No hi ha dubte de què la informació sol·licitada (les agendes públiques singulars o personals, per diferenciar-les de l'Agenda del Govern, del Conseller i del Secretari General d'Interior, en el sentit d'agenda pública íntegra, que recull totes les seves actuacions, com ara reunions, entrevistes, visites, compareixences, rodes de premsa, actes institucionals, sessions i altres actuacions o compromisos similars en les que hagin assistit o participat, en exercici del càrrec respectiu) ha d'existir en els arxius o registres del Departament, sense que sigui ni de lluny equiparable a aquesta informació la que ofereix publicada l'Agenda del Govern. En quant a la valoració dels límits legals que poden concórrer a la informació sol·licitada, el fet que el Departament no n'invoqui cap no treu que hi puguin concórrer alguns dels previstos pels articles 21 a 24 LTAIPBG, especialment el relatiu a la protecció de dades personals de les persones físiques, i aquesta Resolució no ho pot desconèixer. En el cas de les persones que tenen rellevància pública (alts càrrecs o persones assimilades, com ara parlamentaris o altres electes i personal eventual, així com representants polítics o socials o altres persones que tenen una dimensió pública significativa) i de les persones que consten a les agendes publicades dels alts càrrecs afectats o que estan vinculades als grups d'interès i la identitat de les quals ha d'estar inscrita al Registre regulat pel títol IV de l'LTAIPBG, res s'oposa a la necessitat de divulgar la seva identitat a la persona reclamant, perquè aquesta difusió no les causa cap perjudici significatiu, ja que la seva identitat és del domini públic (o sotmesa legalment al deure de publicitat activa) i el fet de reunir-se amb alts càrrecs com els afectats per aquesta Resolució forma part del seu tràfec professional o de les seves relacions socials presumibles. En el cas de les persones al servei de l'Administració de la Generalitat (del mateix Departament d'Interior o no) o d'altres administracions o organismes o empreses públiques, el dret d'accés preval sobre la protecció de les seves dades merament identificatives, en aplicació de l'article 24.1 LTAIPBG, sempre que el fet de participar en actes amb els dos alts càrrecs afectats per la Reclamació formi part de l'exercici de les seves funcions públiques o estigui

directament relacionat amb elles; la persona reclamant té sens dubte dret a conèixer la identitat d'aquesta segona categoria de persones consignades a les agendes sol·licitades. En relació amb la resta de persones privades que poden constar a les agendes sol·licitades, tenint en compte que l'accés sol·licitat és massiu i indiscriminat (dues agendes íntegres d'un període de temps considerable) i que no s'ha aportat cap indicació d'eventuals finalitats que puguin contribuir a reforçar el dret d'accés, és pertinent requerir la dissociació del nom de les persones físiques privades que hi constin i facilitar la informació sol·licitada exclosa la identitat d'aquesta tercera categoria de persones que hi puguin constar.

Paraules clau: Generalitat. Periodista. Agendes públiques. Agendes publicades. Publicitat activa. Grups d'interès. Reclamació contra silenci. Dades personals.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 7 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 314/2020, presentada per un periodista contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 21 de febrer de 2020 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública: "1- Còpia íntegra de l'agenda del conseller d'Interior, Miquel Buch, que en qualsevol cas indiqui el nombre de reunions amb grups d'interès, viatges, reunions amb membres d'altres administracions, responsables de cossos policials (CME i qualsevol altre) i participació en actes públics, des del seu nomenament al maig del 2018. 2- Addicionalment, còpia íntegra de l'agenda íntegra del secretari general d'Interior, Brauli Duart, amb les mateixes indicacions que l'anterior i des del mateix període". Demana rebre la informació en format digital.
3. La Reclamació presentada el 7 de juliol de 2020 indica que cap de les dues autoritats assenyalades té publicada la seva agenda.
4. El 9 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 16 de juliol de 2020 la GAIP rep l'informe del Departament d'Interior, que facilita els enllaços amb el web de la Generalitat on es podrien consultar les agendes públiques de les autoritats sol·licitades amb els grups d'interès.

6. El 17 de juliol de 2020 la GAIP trasllada l'informe del Departament a la persona reclamant, tot indicant que si no argumenta el contrari en el termini de cinc dies es considerarà satisfeta la sol·licitud.
7. El 20 de juliol de 2020 la persona reclamant manifesta a la GAIP les al·legacions següents: “En relació amb la reclamació 314/2020 i un cop vist l'informe que envia el departament d'Interior, manifesto: 1- Que considero que la informació demanada és clara i comprensible en els terminis com va ser redactada, i es tracta de la “còpia íntegra de l'agenda” tant del conseller d'Interior com del secretari general del mateix Departament. Per reforçar el concepte “íntegra” la sol·licitud detalla a més que ha de constar “el nombre de reunions amb grups d'interès, viatges, reunions amb membres d'altres administracions, responsables de cossos policials (CME i qualsevol altre) i participació en actes públics”. És a dir, l'agenda pública íntegra dels dos alts càrrecs. 2- Que la informació a la que remet l'informe del departament és, únicament, les reunions amb grups d'interès i viatges subjectes a la (sic). Per la qual cosa faltaria la resta de l'agenda, amb totes les reunions mantingudes, assistència a actes, participació en el Consell Executiu, rodes de premsa i qualsevol altra anotació que hagi de constar a l'agenda pública dels dos alts càrrecs. 3- Recordar per últim que l'article 55 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern disposa que els alts càrrecs han d'actuar amb un seguit de normes de conducta, i entre d'altres cita textualment el principi de “la transparència de les activitats oficials, dels actes i decisions relacionats amb la gestió dels assumptes públics que tenen encomanats”.
8. El 20 de juliol de 2020 la GAIP trasllada les anteriors al·legacions al Departament d'Interior i li dona un termini de 10 dies per informar-les.
9. El 29 de juliol la GAIP rep la resposta del Departament d'Interior a les anteriors al·legacions. En aquesta resposta el Departament assenyala que, a més de les agendes públiques de contactes amb els grups d'interès, la Generalitat també fa pública l'Agenda del Govern (de la que n'ofereix l'enllaç), a la qual no s'hauria fet referència a la resposta anterior, perquè haurien donat per suposat que la persona reclamant, per la seva condició de periodista, ja la coneixeria, que consigna l'activitat pública dels alts càrrecs. I afegeix que ambdós instruments li permetrien a la persona reclamant la reconstrucció sencera, dia a dia, de l'agenda del Conseller i del Secretari general. Considera que la publicació d'ambdues eines palesa una voluntat de transparència i requereix un esforç important dels recursos públics, esforç que perdria bona part del seu sentit si s'han de seguir atenent sol·licituds individuals d'informació general sobre el mateix tema.
10. El 31 de juliol de 2020 la GAIP trasllada la resposta anterior del Departament a la persona reclamant, per al seu coneixement.

11. El 3 d'agost de 2020 la GAIP invoca l'article 33.6 RGAIP i demana el següent al Departament d'Interior: "A la vista de la documentació que heu fet arribar a aquesta Comissió en relació amb la Reclamació 314/2020 necessitaríem disposar d'altres elements necessaris per poder resoldre amb ple coneixement de causa. Per això, us demanem que en un termini de deu dies ens feu arribar: - Una mostra de les agendes en qüestió (per exemple, un o dos mesos de cada una d'elles), per conèixer el tipus d'anotacions que s'hi fan. Naturalment, ens comprometem a respectar-ne la confidencialitat i a destruir aquests documents immediatament després de valorar-los. I si ho creuen convenient, podria desplaçar-me a consultar-los visualment a la seu del Departament. - Una estimació del nombre de noms de persones físiques que poden contenir que no siguin altres alts càrrecs, personatges públics o representants de grups d'interès, a fi de valorar el cost que podria comportar fer-los trasllat previ de la sol·licitud. - Qualsevol consideració que vulguin formular sobre altres límits que calgui tenir en compte de cara a una eventual estimació de la Reclamació. Tal com estableix l'article 33.6 Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, la Comissió adoptarà les mesures necessàries per assegurar la reserva d'aquesta informació durant la tramitació del procediment de reclamació, si així ho demaneu".
12. El 3 d'agost de 2020 la GAIP indica el següent a la persona reclamant: "De cara a resoldre la Reclamació 314/2020 per la qual reclameu l'accés a les agendes del Conseller i del Secretari General d'Interior, un dels aspectes més delicats de valorar és l'accés a anotacions que continguin dades personals (identitat) de persones físiques que no siguin públiques (és a dir, que no siguin alts càrrecs i assimilats o que no formin part de l'agenda dels grups d'interès o de l'agenda del Govern). Ens ajudaria saber fins a quin punt la identitat d'aquestes persones no públiques que pugui constar a les agendes és important per a la vostra sol·licitud i, per tant, fins a quin punt la seva eventual anonimització us podria causar un perjudici significatiu. Us agrairia rebre la vostra resposta dins del termini de 10 dies". No consta resposta de la persona reclamant.
13. El 10 d'agost de 2020 la GAIP rep la resposta següent del Departament d'Interior a l'escrit indicat a l'antecedent 11: "En resposta a la petició d'informació addicional us hem de dir que és probable que hi hagi una confusió fonamental sobre la naturalesa de l'agenda pública causada pel nom de l'aplicació virtual Agenda del Govern. Aquesta aplicació reflecteix l'activitat que mantenen els càrrecs públics de la Generalitat i, entre ells, el conseller i el secretari general del Departament d'Interior. Actualment ja no existeixen les agendes tradicionals, en paper, com a documents enquadrats consultables físicament a les seus de les institucions, corresponents a un sol càrrec públic. En l'actualitat, les diferents oficines de comunicació de l'Administració de la Generalitat han de consignar en una aplicació comuna, destinada a la publicació web, les activitats públiques vinculades a

tota l'alta direcció de les institucions dependents del Govern de la Generalitat, d'acord amb els principis de publicitat activa i transparència. Aquesta aplicació permet la subscripció general o temàtica, per rebre diàriament els seus continguts al correu electrònic particular. També admet la cerca oberta, per recuperar totes les entrades d'un càrrec públic determinat, com ara el conseller Miquel Buch o el secretari general Brauli Duart o qualsevol altra mena de cerca, específica d'una institució o transversal, per dates, per departaments o per oficines de comunicació. Hem fet una estimació del nombre de noms de persones físiques que els registres d'Interior poden contenir que no siguin altres alts càrrecs, personatges públics o representants de grups d'interès, a fi que pugueu valorar el cost que comportaria fer el trasllat previ de la sol·licitud. No n'hi ha cap. Així, per exemple, la cerca de l'activitat del conseller d'Interior, Miquel Buch, durant les 10 primeres setmanes de l'any 2020, de l'1 de gener al 15 de març, dona 117 resultats al cercador (dels quals 2 no són pertinents perquè deriven d'una entrevista al president Quim Torra en què va esmentar el conseller). Dels 115 resultats pertinents, sovint n'hi ha que cobreixen diferents aspectes d'un mateix acte públic: així, els 115 resultats corresponen a 49 actes públics diferents. No hi apareix cap persona que no sigui alt càrrec, personatge públic o representant d'un grup d'interès (sindicats, organitzacions professionals i empresarials). Podeu recuperar la cerca anterior en aquest enllaç:

<https://govern.cat/gov/cercador?query=buch&startDate=2020-01-01T00:00:00.000Z&endDate=2020-03-15T23:59:59.999Z&department=38>

14. L'11 d'agost de 2020 la GAIP trasllada a la persona reclamant l'informe addicional indicat a l'antecedent anterior.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la informació sol·licitada

La informació sol·licitada reflectida a l'antecedent 2 és l'agenda íntegra del Conseller i del Secretari general d'Interior, des de la data respectiva dels seus nomenaments. En unes al·legacions posteriors (antecedent 7) la persona reclamant expressa amb major detall què cal entendre per agenda íntegra, i que vindria a ser la que recull totes les reunions, contactes,

actes i actuacions en general que han celebrat en exercici de les funcions del seu càrrec. El Departament interpreta, en primer lloc (antecedent 5), que l'objecte sol·licitat és l'agenda dels alts càrrecs indicats a la sol·licitud amb els grups d'interès, requerida pels articles 49.2 i 55.1.c LTAIPBG, que es comenten més endavant; posteriorment (antecedent 9), i a la vista de les alegacions de la persona reclamant, el Departament complementa la informació anterior amb una remissió a l'Agenda del Govern, que publica l'assistència dels alts càrrecs a actes d'especial rellevància i afegeix que la publicitat donada a aquestes dues agendes seria prou significativa com per considerar que no tindria sentit l'esforç per facilitar informació individualitzada a qui la demani sobre l'agenda completa o íntegra d'alts càrrecs determinats.

Per tal de poder determinar quin és exactament l'objecte de la sol·licitud d'informació pública que ens ocupa i el dret de la persona reclamant a accedir-hi convé fer prèviament algunes precisions.

Una primera precisió necessària és la que té per objecte distingir entre agenda oficial o pública i agenda publicada o subjecta a l'obligació de publicitat activa. Agenda pública i agenda oficial són expressions que venen a indicar el mateix: la que recull o consigna les reunions, cites, actes i, en general, tota mena d'actuacions dels alts càrrecs en exercici de les seves funcions públiques, en aquest cas com a responsables de la Conselleria i de la Secretaria general d'Interior. L'agenda pública o l'agenda oficial íntegra és la que consigna la totalitat de compromisos o actuacions del càrrec públic en exercici de les seves funcions com a tal càrrec (visites rebudes, visites fetes, trobades amb la premsa, assistència al Parlament, reunions, entrevistes, etc), és l'agenda gestionada pel personal corresponent de la Conselleria o del Departament i les actuacions consignades segurament són realitzades amb el suport dels mitjans i recursos (despatxos, sales, cotxes oficials, personal) del Departament o de la Conselleria. Amb tota seguretat, el gabinet, l'oficina o la secretaria de l'alt càrrec (especialment si es tracta d'un Conseller o d'un Secretari General) porta al dia i deu conservar una agenda detallada que preveu i deixa constància dels compromisos diaris de l'alt càrrec en qüestió. Únicament quedarien fora de l'agenda pública íntegra objecte d'aquesta Reclamació l'agenda privada (actes o compromisos de caràcter familiar o altres de l'àmbit privat) i, si s'escau, la política, és a dir, la relativa a l'activitat dels responsables públics indicats a la sol·licitud com a dirigents o membres d'una formació política.

L'agenda publicada dels alts càrrecs és aquella part de la seva agenda oficial o pública que ha de ser publicada al web institucional respectiu, en compliment d'obligacions legals. No hi ha una obligació general de publicitat activa de les agendes oficials dels alts càrrecs al Títol II de l'LTAIPBG (que estableix les obligacions generals de publicitat activa de les Administracions públiques), però sí que n'hi ha una certa obligació de publicitat als Títols IV i V d'aquesta llei, relatius als grups d'interès i al bon govern. L'article 55.1 LTAIPBG estableix que els alts càrrecs

han d'actuar d'acord amb els principis ètics i les regles de conducta següents: (...) "c. La transparència de les activitats oficials, dels actes i decisions relacionats amb la gestió dels assumptes públics que tenen encomanats i de llur agenda oficial, als efectes de publicitat del Registre de grups d'interès, establert pel Títol IV". Aquesta remissió a la publicitat del Registre dels grups d'interès connecta amb l'article 49.2 LTAIPBG, segons el qual "el Registre (dels grups d'interès) ha de donar publicitat de les actuacions dels grups d'interès, especialment de les reunions i audiències tingudes amb autoritats, càrrecs públics, membres electes o diputats, i de les comunicacions, els informes i altres contribucions amb relació a les matèries tractades". Aquests preceptes porten a la publicitat habitual de les agendes dels alts càrrecs en relació amb els grups d'interès, que han consignar les seves relacions amb ells.

La Generalitat, a més, fa publicitat de l'agenda del Govern, on consigna actuacions d'alts càrrecs que tenen una certa rellevància pública, especialment des del punt de vista de la política informativa. Aquesta agenda també té la condició d'agenda publicada i també limitada a determinades actuacions.

Consultades les remissions fetes pel Departament a les agendes dels alts càrrecs sol·licitats amb els grups d'interès i a l'agenda del Govern, sembla clar que cap d'elles, i tampoc la suma d'ambdues, ofereix ni de lluny l'agenda íntegra sol·licitada per la persona reclamant. Tot i que els termes amb què la persona reclamant ha motivat la Reclamació (on fa referència genèrica a les obligacions de publicitat activa de l'LTAIPBG respecte a les agendes dels alts càrrecs) indueixen a una certa confusió, els termes de la sol·licitud són clars al demanar les agendes oficials o públiques íntegres i així ho confirma amb les seves al·legacions indicades a l'antecedent 7. Per tant les remissions fetes a l'agenda amb els grups d'interès i a l'agenda del Govern satisfan només parcialment la sol·licitud d'informació, que demana les agendes públiques íntegres dels dos alts càrrecs indicats, no només les publicades, ni només les afectades pel deure de publicació, i és en relació amb aquesta pretensió de l'agenda pública o oficial íntegra que es fan les valoracions que segueixen sobre el dret de la persona reclamant a accedir-hi.

3. Valoració del dret d'accés a la informació sol·licitada

L'agenda pública íntegra dels alts càrrecs, en els termes que la defineixen els paràgrafs anteriors, si existeix en poder de l'Administració, és informació pública, de manera que, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals que puguin justificar-ne la denegació. Aquest dret d'accés s'ha de considerar reforçat quan la persona reclamant és periodista professional, com és el cas que ens ocupa, perquè llavors al dret d'accés a la informació pública garantit per l'LTAIPBG cal afegir-hi el dret constitucional a la informació, essencial en tota societat democràtica.

Les darreres aportacions fetes pel Departament a aquest procediment (antecedent 13) vindrien a dir que l'agenda pública de cada un dels càrrecs públics de la Generalitat, en tant que registre singular que recull totes les actuacions i compromisos respectius en l'exercici del càrrec públic en qüestió, no existeix, o com a mínim no existeix en el seu format tradicional de paper enquadernat, i que aquesta agenda singular tradicional hauria estat substituïda per una agenda col·lectiva que seria la del Govern, que recolliria les activitats de tots els membres del Govern i alts càrrecs. El fet que no existeixi una agenda personal de l'alt càrrec en paper enquadernat, no vol dir que no segueixi existint una agenda pública personal o singular de cada alt càrrec, que des de fa temps sol estar enregistrada, no en paper enquadernat, sinó informàticament, en algun dels programes informàtics existents amb aquesta finalitat (Outlook, per exemple); no és plausible que càrrecs de tanta responsabilitat com la Conselleria o la Secretaria General d'Interior no conservin a les oficines respectives un registre detallat de totes les seves actuacions en exercici del càrrec, més que sigui per afrontar amb ple coneixement de causa eventuais exigències de responsabilitat que es poden plantejar en els propers anys. I tampoc és plausible que l'agenda pública del Conseller d'Interior es redueixi a la publicada com a Agenda del Govern, ja que segons el darrer informe aportat pel Departament (antecedent 13) només recull referències a la seva participació a 49 actes diferents les darreres 10 setmanes, és a dir, una mitja aproximada d'un acte per dia laborable, quan és de suposar que l'exercici d'un càrrec de tan alta responsabilitat requerirà moltes més actuacions, reunions, compareixences, entrevistes i similars que una al dia.

En definitiva, no hi ha dubte de què la informació sol·licitada (les agendes públiques singulars o personals, per diferenciar-les de l'agenda del Govern, del Conseller i del secretari general d'Interior, en el sentit d'agenda pública íntegra, que recull totes les seves actuacions, com ara reunions, entrevistes, visites, compareixences, rodes de premsa, actes institucionals, sessions i altres actuacions o compromisos similars en les que hagin assistit o participat, en exercici del càrrec respectiu) ha d'existir en els arxius o registres del Departament, sense que sigui ni de lluny equiparable a aquesta informació la que ofereix publicada l'agenda del Govern.

El Departament no ha invocat límits legals que justifiquin denegar o restringir la informació sol·licitada. Únicament ha argumentat que atès l'esforç d'oferir la publicitat homogènia de les agendes dels alts càrrecs en relació amb els grups d'interès i de consignar la seva participació en l'agenda del Govern, aquest esforç perdria el seu sentit si, a més a més, fos necessari atendre les sol·licituds individualitzades d'accés a l'agenda íntegra. Aquesta valoració no té raó de ser, perquè es tracta de dues manifestacions clarament diferenciades del dret a saber, que es poden donar tant en matèria d'agendes públiques, com de qualsevol altra matèria subjecta al deure de publicitat activa: el fet que es faci divulgació pública, bé sigui per imperatiu legal o voluntàriament per part del Govern o de l'Administració, d'una part de l'agenda pública dels alts càrrecs afectats per aquesta Reclamació, no treu, ni deixa de tenir tot el sentit del món, que la

resta de la seva agenda pública o oficial tingui la condició d'informació pública i, per tant, subjecta al dret d'accés a la informació pública, cosa que la fa susceptible de tota mena de peticions individualitzades d'informació, que han de ser ateses d'acord amb el règim jurídic establert pel Títol III de l'LTAIPBG.

Les obligacions i les pràctiques de publicitat activa, amb caràcter general i també en el cas que ara ens ocupa, tenen la finalitat de facilitar al màxim l'accés a la informació concernida, que pot ser consultada per tothom sense ni tan sols haver de demanar-la; en aquests casos, la informació afectada té la màxima exposició i normalment un àmbit material reduït a determinades qualitats de la informació afectada (en aquest cas, relacions amb els grups d'interès i, via agenda del Govern, participació en actes especialment rellevants). La resta d'informació pública no sotmesa a publicitat activa és més àmplia (tot el que hi hagi a les agendes públiques sol·licitades) i està subjecta a un règim de difusió molt menys intens, limitat a les persones que demanen singularment accedir-hi i fent possible que l'accés pugui arribar a ser fins i tot més o menys condicionat.

Certament té raó el Departament d'Interior quan ve a assenyalar que la publicitat activa dels seus alts càrrecs esmerça recursos públics significatius i que haver d'atendre, a més, sol·licituds individuals d'accés a la informació pública a objectes parcialment coincidents, pot donar la sensació d'haver de fer un esforç duplicat. Però atendre les obligacions de publicitat activa i les que derivin de l'exercici del dret d'accés a la informació pública requereixen actuacions diferents, exigibles, com a mínim, com qualsevol altres de les responsabilitats administratives. I en tot cas el Departament no ha assenyalat en cap moment que l'esforç requerit per atendre la sol·licitud d'informació de la què deriva la Reclamació sigui desproporcionat o excessiu o suposi una tasca complexa d'elaboració que pugui arribar a justificar la inadmissibilitat de la sol·licitud.

Tornant a la valoració dels límits legals que poden concórrer a la informació sol·licitada, el fet que el Departament no n'invoqui cap no treu que hi puguin concórrer alguns dels previstos pels articles 21 a 24 LTAIPBG, especialment el relatiu a la protecció de dades personals de les persones físiques, i aquesta Resolució no ho pot desconèixer.

Si bé és probable que el més habitual sigui que les anotacions de les agendes sol·licitades consignin actuacions (sessions amb òrgans, rodes de premsa, contactes amb institucions, desplaçaments, viatges), sense fer referència a cap persona física determinada, també és probable que moltes altres actuacions de l'alt càrrec siguin anotades juntament amb la identitat d'alguna persona física (visites, entrevistes), i és en relació amb aquests casos que cal valorar fins a quin punt la legislació de protecció de dades personals pot impedir o restringir l'accés a aquesta informació. Aquesta valoració s'ha de fer tot tenint en compte el règim de protecció de

les dades personals establert per l'LTAIPBG, per una banda, i la intensitat de protecció que poden merèixer les dades personals dels diversos tipus de persones físiques afectades.

Els articles 23 i 24 LTAIPBG estableixen tres nivells de protecció de les dades personals: (i) les dades personals especialment protegides (article 23), relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut, la vida sexual i a la comissió d'infraccions penals o administratives, que no es poden difondre (també mereixen aquest règim d'especial protecció les persones menors d'edat, vist el previst per l'article 21.3 LTAIPBG); (ii) les dades merament identificatives relatives al funcionament i organització de l'Administració (article 24.1 LTAIPBG), en les què com a principi general preval el dret d'accés pel damunt de la seva protecció i (iii) la resta de dades personals, que l'article 24.2 LTAIPBG autoritza a difondre, prèvia ponderació dels drets i interessos afectats.

La cautela mínima exigida per la legislació de protecció de dades personals als gestors d'aquestes dades fa que resulti inimaginable que una agenda, que segurament és a l'abast d'un nombre indeterminat de col·laboradors dels dos alts càrrecs afectats i que a més a més es caracteritza pel caràcter sintètic de la informació que recull, contingui dades personals especialment protegides de ningú, i si el Departament considera que les agendes sol·licitades les poden contenir, el que ha de fer és suprimir les anotacions que fan referència a les matèries o condicions que són objecte d'especial protecció.

Es presumible que les persones físiques que són identificades (i, per tant, mereixedores de la protecció garantida per la normativa de protecció de dades personals) a les agendes sol·licitades siguin classificables, des del punt de vista de la protecció exigible a les seves dades personals, en alguna de les categories següents:

En una primera categoria, persones de caràcter públic o de les quals és pública la seva presència a les agendes sol·licitades. És el cas de les persones que tenen rellevància pública (alts càrrecs o persones assimilades, com ara parlamentaris o altres electes i personal eventual, així com representants polítics o socials o altres persones privades que tenen una projecció pública o social significativa) i de les persones que consten a les agendes publicades dels alts càrrecs afectats o que estan vinculades als grups d'interès i la identitat de les quals ha d'estar inscrita al Registre regulat pel Títol IV de l'LTAIPBG. En tots aquests casos, res s'oposa a la necessitat de divulgar la seva identitat a la persona reclamant, perquè aquesta difusió no les causa cap perjudici significatiu, ja que la seva identitat és del domini públic (o sotmesa legalment al deure de publicitat activa) i el fet de reunir-se amb alts càrrecs com els afectats per aquesta Resolució forma part del seu tràfec professional o de les seves relacions socials presumibles.

En una segona categoria, persones al servei de l'Administració de la Generalitat (del mateix Departament d'Interior, o no) o d'altres administracions o organismes o empreses públiques, la

difusió de la identitat de les quals preval sobre la seva protecció, en aplicació de l'article 24.1 LTAIPBG, sempre que el fet de participar en actes amb els dos alts càrrecs afectats per la Reclamació formi part de l'exercici de les seves funcions públiques o estigui directament relacionat amb elles. La persona reclamant té sens dubte dret a conèixer la identitat d'aquesta segona categoria de persones consignades a les agendes sol·licitades.

Finalment, la tercera categoria aplegaria la resta de persones consignades a les agendes sol·licitades, com ara representants d'empreses o entitats privades, professionals o experts externs, periodistes i persones anònimes en general. En aquests casos el dret d'accés a les agendes sol·licitades que contenen la seva identitat s'ha de resoldre d'acord amb allò previst per l'article 24.2 LTAIPBG: "Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades".

Els antecedents 11 i 12 posen de manifest que la GAIP ha demanat informació o consideracions addicionals al Departament d'Interior i a la persona reclamant, a fi de poder fer aquesta ponderació amb major coneixement de causa; el Departament no ha facilitat la informació requerida (una mostra de les agendes del Conseller i del Secretari General) i la persona reclamant no ha contestat. Tenint en compte que l'accés sol·licitat és massiu i indiscriminat (dues agendes íntegres d'un període de temps considerable) i que no s'ha aportat cap indicació d'eventuals finalitats que puguin contribuir a reforçar el dret d'accés, és pertinent requerir la dissociació del nom de les persones físiques privades que hi constin i facilitar la informació sol·licitada exclosa la identitat d'aquesta tercera categoria de persones que hi puguin constar.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2, és a dir: còpia íntegra de les agendes del Conseller i del Secretari General d'Interior, que reflecteixin totes les actuacions en exercici del càrrec respectiu i que en qualsevol cas indiquin les reunions amb grups d'interès, viatges, reunions amb membres d'altres administracions, responsables de cossos policials (CME i qualsevol altre), participació en actes públics, tal com han estat definides aquestes agendes públiques en aquest fonament jurídic i l'anterior, des del seu nomenament al maig del 2018, amb la única limitació de les dades que permetin identificar les persones físiques de naturalesa privada que hi constin, d'acord amb les consideracions anteriors.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les

efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 d'agost de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 314/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2 (còpia íntegra de les agendes del Conseller i del Secretari General d'Interior, que reflecteixin totes les actuacions en exercici del càrrec respectiu i que en qualsevol cas indiquin les reunions amb grups d'interès, viatges, reunions amb membres d'altres administracions, responsables de cossos policials, participació en actes públics, tal com han estat definides aquestes agendes públiques en els fonaments jurídics 2 i 3, des del seu nomenament al maig del 2018), havent dissociat prèviament d'elles les dades identificatives de persones físiques privades que no representin grups d'interès persones ni tinguin una projecció pública o social significativa.
2. Requerir al Departament d'Interior perquè lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir al Departament d'Interior perquè informi la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 314/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.